

АВРААМЪ

ОТГОВАРА НА СЛЪГЫ ТЪ СИ.

ТЪИ зашто Богъ е повелалъ, чрезъ Неговъ посылъ,
Освѣтъ да закола Іс а а к а нема други спосокъ.

СОФЕРЪ

ОТГОВАРЪ НА АВРААМА.

Господине ! що сж тѣзи хораты ? зашо не смыслишъ ?
Момче то въ правдъ, безъ причинъ, Ты зашо да го убѣишъ ?

Този сжнь текъ да не тж изльжи, че ще свъркашъ,
Свѣри си ты ума, момче то да не скоро ты затрѣвашъ.
Аврааме ! тѣи не было Ангелъ, то е сжнь лѣкавъ,
Господь текъ отъ чадъ семе ще умножи рекъль.

Не поминишъ ли, че семе то мѣкатъ звѣзды ще умножи,
Осѣщалъ сж че Мессіа ще отъ него да сж породнъ,
Тебѣ ти сж стѣва Господь ищи Ісаака жертвж,
Той не знай ли, че ще на народа и на васъ да трѣка;
На пѣсни тезъ мысли, отъ сърце си да гы пораспрѣснѣшъ,
Въ тезъ времена име то си ты зашо тѣи да похѣлнѣшъ.

Нѣсть отъ Бога тѣзи вѣсть, О Господине,
Сжнь тж блазин глѣдай да та не изльже.

Молнѣи ти сж Господине, тѣзъ работа злѣ отхожда,
Молнѣи ти сж, превѣрнѣи тѣзи злж тж м ѣ с л ж.
У крѣвь-тж мѣ искашъ ты да го окърѣвнѣшъ,
У огнь ищишъ Іс а а к а ты да изгоришъ.

Бѣ Господари